

Regiment anvendes 1 Underofficer og 1 Underkorporal. For 2 Underkorporaler, der ud over de fornævnte 10 have været anvendte til forskellig Tjeneste, vil der heller ikke længere være Brug, saaledes at de 24 Underkorporaler, der efter den hidtil gældende Lov aarlig have været holdte til Tjeneste i to Hold med en Tjenestetid af 7 Maaneder, fremtidig ville kunne undværes.

Til § 6.

Genindkaldelserne paatænkes at skulle finde Sted i de Aar, hvor der afholdes større samlede Øvelser med 2 Aargange hver Gang.

Bestemmelsen om Udnævnelsen ved Genindkaldelserne af indtil 5 Reserveintendantter af hver Aargang er nødvendig under Hensyn til deres Anvendelse som Afdelingsintendantter i Krigstid.

Varetagelsen af Forplejningstjenesten ved Afdelingerne er nemlig i Særdeleshed under Genindkaldelserne en gavnlig Forberedelse til selvstændig Virksomhed under Krigsforhold.

Ministeriet, hvis Bestræbelser ere rettede paa at søge Forplejningstjenesten bestridt ikke blot fuldt forsvarligt, men tillige paa en praktisk og økonomisk Maade, haaber ad den antydede Vej at skabe en for Krigsforhold betydningsfuld Reserve af brugbart Personale til Bestridelse af Hærens Forplejningstjeneste. Hittil har man nemlig været henvist til ved indtrædende Mobilisering at udnævne ca. 65 Korporaler til Reserveintendantter, uden at disse forud have forrettet Tjeneste som selvstændige Regnskabsførere, hvad Ministeriet maa anse for meget betænkeligt.

Til § 9.

Bestemmelsen om, at der aarlig skal finde mindst 1 Forfremmelse Sted til Intendant har man ikke anset det nødvendigt at bevare, da man i Fremtiden kun undtagelsesvis vil holde Reserveintendantter til Tjeneste i mere end 1 Aar. Den samme Betragtning er ogsaa gjort gældende overfor Underofficererne.

Den hidtidige Bestemmelse om, at Overintendantter først efter 4 Aars Tjenestetid som saadanne kunne forfremmes til Stabsintendantter foreslaas ændret til, at der kun kræves 6 Aars uafbrudt Tjeneste som Embedsmand i Korpset for, at saadan Forfremmelse kan finde Sted. Herved vil opnaas større Frihed ved Valget af Stabsintendantter og tillige større Sikkerhed for,

at disse ansvarsfulde Stillinger kunne besættes med Embedsmænd, der endnu ere i deres bedste Alder.

Til § 11.

For Hæren er det af afgørende Betydning, at Forplejningskorpsets Personale under alvorlige Forhold virkelig ogsaa er i Stand til at drage en virksom og dygtig Omsorg for Tilfredsstillelsen af Tropernes materielle Fornødenheder.

Denne Opgave vil Korpsets Personale kun kunne løse, naar der inden for Korpsets faste Rammer til enhver Tid raades over fuldt mobile Kræfter. Paa dette Punkt maa Ministeriet imidlertid formene, at der er følelige Mangler til Stede. Flere af Korpsets Embedsmænd, til hvis Arbejdskraft der under Krigsforhold vil stilles betydelige Krav, ere i ret fremrykket Alder, og deres noget vaklende Helbredstilstand bevirker, at Ministeriet ikke fremdeles tør bære Ansvar for deres Anvendelse ved Afdelingerne i Hærens Front. Varetagelsen af Forplejningstjenesten her stiller større Krav til Udholdenhed, Overblik og Handlekraft, end der kan forlanges af ældre, ikke fuldt mobile Kræfter.

Ministeriet anser det samtidig for uforvarligt at bøde paa dette Forhold ved at søge de højere stillede Embedsmænd, hvis Erfaring bør komme Hæren til gode paa de mest betydningsfulde Poster, anvendte bag Hærens Front i Stillinger, der paa tilfredsstillende Maade ville kunne bestrides af Korpsets værnepligtige Personale.

Ministeriet foreslaar derfor Fastsættelsen af Aldersgrænser for Korpsets Embedsmænd, som alt bestemte for Korpsets Underofficerer og i Lighed med, hvad der gælder for Hærens Officerer.

Det er tillige af stor Vigtighed at skabe bedre Forfremmelsesforhold for Korpsets Embedsmænd, idet der da er Haab om, at de gunstigere Fremtidsudsigter ville foranledige, at saadanne flinke værnepligtige, som nu foretrække mere indbringende civile Livsstillinger, ville søge fast Ansættelse i Korpset.

Tilgangen til Korpsets faste Embedsmandsklasse har i en Aarrække været af for ringe Kvalitet. Vel have de Korpset tilgaaede Embedsmænd været fuldtud hæderlige Personer og i Stand til at bestride Stillingerne som Regnskabsførere ved Afdelingerne, men af Emner, der egne sig til Forfremmelse til de højere Stillinger i Korpset, er der færre end ønskeligt.

Dette finder sin naturlige Forklaring i de yderst daarlige Avancementsforhold